

Sygn. akt III AUa 238/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.)
Sędziowie:	SSA Beata Górska SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Szczecinie

sprawy J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o rentę z tytułu niezdolności w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 9 lutego 2015 r. sygn. akt IV U 991/14

oddala apelację.

SSA Beata Górska SSA Jolanta Hawryszko SSO del. Gabriela Horodnicka -

Stelmaszczuk

Sygn. akt III AUa 238/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z 15.07.2014 r. odmówił ubezpieczonej J. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, wskazując, iż zgodnie z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z 3.06.2014 r. jest zdolna do pracy. Ponadto decyzją z 11.08.2014 r. odmówił ubezpieczonej do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując jak wyżej.

Ubezpieczona J. S. zaskarżyła obie decyzje i wniosła o ich zmianę poprzez przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Jej zdaniem organ rentowy w sposób wadliwy ocenił

stan jej zdrowia, gdyż uraz kolana prawego, którego doznała w wyniku wypadku przy pracy z 16.11.2012 r., pomimo zastosowanego leczenia i rehabilitacji, nie został wyleczony.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie.

Sąd Okręgowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 9.02.2015 r. zmienił zaskarżone decyzje i przyznał ubezpieczonej J. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 16.05.2014 r. do 15.06.2015 r.

Sąd okręgowy ustalił, że J. S., ur. (...), wykształcenie rolnicze, od 5.12.2006 r. zatrudniona w (...) S.A. w U. jako pracownik przetwórstwa rybnego, w dacie 16.11.2012r. wykonując obowiązki pracownicze ubezpieczona uległa wypadkowi w pracy, w wyniku którego doznała urazu kolana prawego. W związku z w/w zdarzeniem przebywała na zwolnieniu lekarskim, a następnie do 15.05.2014 r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne w związku z wypadkiem przy pracy. 5 maja 2014 złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Lekarz Orzecznik ZUS 15.05.2014r. uznał ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy, okresowo do 31.05.2015r., ale bez związku z wypadkiem przy pracy. Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z 3.06.2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. 17 września 2014 r. J. S. przeszła zabieg operacyjny – artroskopię prawego stawu kolanowego (częściowa meniscectomia łąkotki bocznej, shaving ablacja uszkodzonych powierzchni stawowych, całkowite uszkodzenia ACL – zakwalifikowano do rekonstrukcji). Sąd okręgowy ustalił schorzenia: - przebyte częściowo artroskopowe uszkodzenie łąkotki bocznej (2006r.), przyśrodkowej (2013r.) stawu kolanowego prawego; - przebyte powtórne częściowe usunięcie łąkotki bocznej stawu kolanowego prawego 17.09.2014 r.; - całkowite uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego stawu kolanowego prawego zakwalifikowane do rekonstrukcji więzadła. Ustalił, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, okresowo od 15.05.2014 r. (data zakończenia pobierania świadczenia rehabilitacyjnego) do 15.06.2015r.

Sąd okręgowy rozważył sprawę stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 6 i art. 17 ust. 1 ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz.U. z 2009r., Nr167, poz.1322 ze zm.) oraz art. 12 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.1442 ze zm.). Z uwagi, że ustalenie okoliczności sprawy wymagało wiadomości specjalnych, sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych, lekarza neurologa i chirurga-ortopedy. W ocenie sądu okręgowego opinia biegłych była na tyle kategoryczna i przekonująca, że wystarczająco wyjaśniała zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych. Wnioski opinii były kategoryczne i jednoznacznie wynikało z nich, że stan narządu ruchu czynił ubezpieczoną nadal po 15.05.2014 r. okresowo osobą częściowo niezdolną do pracy, w związku z wypadkiem przy pracy, któremu uległa 16.11.2012r. Sąd okręgowy wskazał, że biegli bardzo rzetelnie ocenili stan zdrowia ubezpieczonej, wstrzymując wyrażenie ostatecznego stanowiska w sprawie do czasu zapoznania się z dokumentacją leczenia operacyjnego ubezpieczonej, które miało miejsce we wrześniu 2014 r. Istotnym w sprawie bowiem było, że ubezpieczona od czasu wypadku nie zakończyła jeszcze leczenia i była kwalifikowana do kolejnych operacji ortopedycznych kolana prawego. Między innymi, już po wydaniu zaskarżonych decyzji 17.09.2014r. przeszła kolejny zabieg operacyjny – artroskopię prawego stawu kolanowego (częściowa meniscectomia łąkotki bocznej, shaving ablacja uszkodzonych powierzchni stawowych, całkowite uszkodzenia ACL – zakwalifikowano do rekonstrukcji w dalszym okresie). Mając wiedzę o kwalifikacji do powyższego zabiegu, jego przebiegu oraz o dalszym sposobie leczenia ubezpieczonej, biegły lekarz neurolog i ortopeda orzekli, że z przyczyn ortopedycznych - stan kolana prawego, J. S. nie odzyskała zdolności do pracy po 15.05.2014r. i nadal jest częściowo niezdolna do pracy z związku z wypadkiem przy pracy, okresowo do 15.06.2015 r. W szczególności biegli wyjaśnili, że niezdolność powodowała niestabilność stawu kolanowego prawego spowodowana całkowitym uszkodzeniem więzadła krzyżowego przedniego zakwalifikowana do rekonstrukcji więzadła (styczeń 2015r.) oraz zmiany chrząstki stawowej na kłykcium bocznym stawu kolanowego prawego, przy czym ustalona niezdolność może ulec zmianie po zabiegu operacyjnym i odbytej rehabilitacji, gdyż możliwe jest odzyskanie sprawności prawej kończyny dolnej.

Sąd okręgowy uwzględniając treść opinii biegłych, wykształcenie ubezpieczonej i wykonywane przez nią zatrudnienie zważył, że J. S. była po 15.05.2014 r. częściowo niezdolna do pracy z uwagi na stan narządu ruchu - stan kolana

prawego, co pozostawało w związku z wypadkiem przy pracy. Stan ubezpieczonej wymagał dalszego leczenia i rehabilitacji pooperacyjnej, której wyniki będą widoczne najwcześniej po 15.06.2015 r.

Apelację od wyroku złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przez uznanie, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w okresie od 16.05.2014 do 15.06.2015 i przyznanie z tego tytułu renty, podczas gdy stan zdrowia ubezpieczonej uzasadnia orzeczenia częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia w okresie od 16.05.2014 do 15.06.2015. Organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia na okres od 16.05.2014 do 15.06.2015 oraz oddalenie odwołania od decyzji z 15.07.2014 dot. renty wypadkowej. W uzasadnieniu argumentowano, że z materiału dowodowego sprawy wynika, że ubezpieczona od 2005 r. zgłaszała dolegliwości bólowe stawu kolanowego prawego. Badanie artroskopowe w lutym 2006 r. wykazało, że doznała uszkodzenia łąkotki bocznej kolana prawego z objawami chondromalacji. Następnie w wyniku wypadku przy pracy 16.11.2012 r. ponownie doznała urazu kolana prawego i 18.04.2013 r. wykonano zabieg artroskopii i resekcję rogu tylnego łąkotki przyśrodkowej oraz toaletę pozostałości łąkotki bocznej. W toku procesu sądowego ujawniono, że 17.09.2014 r. została poddana powtórnemu zabiegowi częściowego usunięcia łąkotki bocznej stawu kolanowego prawego, jak w 2006 r. Zatem Zakład zgodził się z oceną dotyczącą długotrwałej niezdolności do pracy, jednakże przewlekłość procesu chorobowego od 2006 r. nie pozwalała na zajęcie stanowiska, że długotrwała niezdolność do pracy istnieje w związku z wypadkiem przy pracy z 2012 r. Stopień zaawansowania istniejących zmian stawu kolanowego od 2006 roku oraz przebyta wówczas artroskopia wskazywały, że zmiany w stawie były powodem naruszenia sprawności a nie zdarzenie zewnętrzne, zaś zabieg operacyjny w 2014 roku był powtórzeniem zabiegu z 2006 roku

Sąd apelacyjny rozważył sprawę i uznał, że apelacja była niezasadna.

Sąd okręgowy dokonał w sprawie dostatecznych ustaleń, jednak wobec zarzutów apelacji, w szczególności w uwagi na zakres żądania i przy uwzględnieniu charakteru schorzenia, sąd apelacyjny powziął wątpliwości, co do ustalenia sądu I instancji w zakresie przesłanki niezdolności do pracy. Sąd apelacyjny zatem przeprowadził uzupełniający dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu medycyny specjalistów ortopedy i neurologa, którzy wypowiedzieli się dwukrotnie. W oparciu o ten dowód sąd apelacyjny dodatkowo ustalił, że ubezpieczona przez wiele lat od roku 2006 nie miała problemów z prawym kolaniem, nie stwierdzano zmian wewnątrzstawowych, nie toczył się proces chorobowy i nie leczyla się, co wynikało z braku dokumentacji lekarskiej. Natomiast wypadek w 2012 roku doprowadził do uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej, i w rezultacie dalej, w roku 2014 do ponownego uszkodzenia resztek łąkotki bocznej, a następnie do uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego. Uszkodzenie wskazanych trzech elementów kolana było konsekwencją urazu, który przybrał postać zmian na powierzchni chrząstki stawowej i na powierzchni kłykcia kości udowej. Bowiem w sytuacji, gdy dochodzi do urazu skrętnego kolana, to następuje przesunięcie rotacyjne podudzia w stosunku do uda i występuje triada pourazowa - uszkodzenie więzadła pobocznego piszczelowego, więzadła krzyżowego przedniego i łąkotki przyśrodkowej. W przypadku ubezpieczonej było podobnie, a przy tym, jeśli jest uszkodzone więzadło krzyżowe, i jest to uraz zadawniony, wymagana jest rekonstrukcja więzadła. W sytuacji gdyby nie było urazu wypadkowego, to ubezpieczona mogła zostać z urazem z 2006 bez dalej idących objawów i mogłaby pracować. Poza tym, nawet gdyby to uszkodzenie w 2006 rzutowało na stan stawu kolanowego, jak twierdzi Zakład, to nie spowodowałoby takiej dużej zmiany stawu, jak w przypadku, gdy ponownie dojedzie do zmiany chrząstki stawowej. Przy każdym urazie, każde uszkodzenie łąkotki, jeśli się ją usuwa naraża struktury chrzęstne na szybsze ścieranie i kończy się protezą stawu. Biegli sądowi wrazili przekonanie, że przez wzgląd na powyższe ocena Zakładu, że ubezpieczonej powinna przysługiwać do najwyżej renta z ogólnego stanu zdrowia, nie była słuszna.

Sąd apelacyjny w całości uwzględnił spostrzeżenia biegłych uznając, że opinia była miarodajna, rzetelna i w pełnym zakresie wyjaśniała wątpliwości sądu. W rezultacie przyjął, że sąd okręgowy dokonał w sprawie prawidłowych ustaleń w zakresie przesłanki niezdolności do pracy, a następnie prawidłowo zastosował prawo materialne.

Mając na względzie przedstawioną ocenę Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.